

האקלים החברתי והפוליטי של ישראל, היום, מהווה חממה נוחה לצמיחתן של קבוצות רבות ומגוונות בימין. אף פעם לא נהנו מתנאי צמיחה טובים כל כך, ומפיקוים טובים כליכך. כל אחת מהקבוצות

האקלים החברתי והפוליטי של ישראל, היום, מהווה חממה נוחה לצמיחתן של קבוצות רבות ומגוונות בימין. אף פעם לא נהנו מתנאי צמיחה טובים כל כך, ומפיקוים טובים כליכך. כל אחת מהקבוצות

העולם הזה מטיל אור על הקבוצות המתרוצצות בשוליים הימניים

של הבמה הפוליטית - המצפיות להתמוטטות המישטר הדימוקרטי בישראל

הטכנוקראטור

יוסף טבנקין
עין-חרוד

במיסגריה של קיבוצו, עין-חרוד מאוחד, אחרי שנגמרה תקופת "הברוגז" בינו לבין הקיבוץ. טבנקין, שהיה מפקד חטיבת "הראל" של הפלמ"ח, ומאמניו של יגאל אלון במלחמת העצמאות, חזר לקיבוצו אחרי המלחמה. הוא נשלח לטכניון, ולאחר שסיים את לימודיו הקים בקיבוץ את מיפעל המתכת פלדות עין-חרוד. הוא ניהל את המיפעל בצורה שעוררה התנגדות בקיבוץ, תוך הידוקות לעבודה שכירה במימדים גדולים. הוא הקים שיכבת מנהלים שעמדה לצידו, ומתנגדיו טענו שניהל את המיפעל מרחוק, ממלון הילטון בתל-אביב. בסופו של הסיכסוך הורחקו טבנקין וחבריו להנהלה מתפקידים במיפעל. במשך זמן מה ניסה טבנקין את מזלו מחוץ לקיבוץ.

לצאת למילחמת

הכרעה

החברת של טבנקין כוללת עשרה עמודי מכונת-כתיבה. היא כתובה ב-סיגנון שהוא תערובת של מאמר כלכלי, קריאת אזהרה וניחוח היסטורי שיטחי. לחברת יש שלוש כותרות: "איבחון דינמי 1980", "היחלצות בטרם שואה", "הערכת מצב לאומית".

טבנקין נשמע ממורמר מאוד כשהוא יושב בכורסא שבדירתו, בשיכון הוותיקים בפאתי הקיבוץ. הוא טוען שעדיין לא מצא איש שיוכל לסתור את ההנחות, הניחות והמסקנות שבחברת שכתב - וראו אותה אנשים רבים מאוד. והנה, למרות זאת, לא העז שום עיתון לפרסם את החברת הזאת.

בחברת טוען טבנקין כי מאז מילחמת יום-הכיפורים נעצרה התפתחותה של הצירי נות. התסריט שהוא מצייר נשען על ההנחות הבאות:

אומדן טבנקין:

- המשך גידול החוב הלאומי החיצוני עד אשר לא נוכל לשלם את החזר הריבית והחוב, ומקור האשראי יחדל.
- המשך ההתקפלות המדינית וויתור על כל מעשה ציוני תחת לחץ צרכני הנפט.
- המשך התעצמות צבאות ערב עד אשר תזכנה במירון החימוש ותשגנה עדיפות צבאית כדי מיגורה של ישראל.

עד כאן טבנקין:

מצב זה מאלץ את ישראל, לדבריו, לבחור בין שלוש אפשרויות:
האחת: הכפלת התל"ג עליידי צמיחה כלכלית מהירה באמצעות כלכלת חירום, וכתוצאה: עמידה בתחרות על העוצמה

פעם. חוג עין-חרוד היווה מיסגרת נוחה בזמנו. כמה מהם הופיעו גם ב"במה" לפני שהפכה לתל"ם של משה דיין. איש דבר, נחום ברנע, דיווח לא מכבר על פגישה שקיימו על גדות הכינרת, שם נשמעו איומי "חיסול" כלפי מנהיגים מן השמאל. מדי פעם מעלים אנשי הימין הטכנוקראטי את הגיגיהם על הכתב, בחוברות העוברות מיד ליד. בני פלד כתב חוברת כזאת לפני כשנתיים. כותרתה היתה: "אם תרצו, אין זו אגדה". בחוברת זו דחה פלד את הגיסיון להפוך את מדינת-ישראל למדינה דתית. הוא קרא "להחזיר את המנדט לעם" ולהקים אסיפה מכוננת חדשה שתכין חוקה ותביא אותה למישאל-עם לפני שייסגר השליטון למפלגות כלשהן.

בראיון למעריב אמר פלד: "אם ננהג בערבים כעצתי, העולם ינשום סוף-סוף לרווחה. תהיה מילחמה לצורך השגת שלום. לזה מצפה העולם מאיתנו. הגויים מבקרים: עשו כבר סדר. היום הכל פתוח: נפט, חנק ערבי, סחיטות, טרור פלסטיני. העולם טוען נגדנו: לא סגרתם שום בעייה, אך באותה עת אתם יונקים מאיתנו כל הזמן. אתה שואל מה תעשה ארצות-הברית? מה היא עשתה אחרי הניצחון

דן טיטלבוים
דיסקונט

הגדול של ששת הימים? הרעה לנו. הערבים חלשים בהרבה מאתנו, פחדנים. כדי להשיג שקט הם יותרו לישראל."

פלד משרטט גם את גבולות המדינה: "אני רוצה להגיע להסדר מדיני עם סוריה כך: מנהר הליטני (חציו יהיה בגבול ישראל) בצפון, בקו שעובר לכיוון מזרח ומקיף את מקורות המים של החולה, יורד דרומה ומקיף את הכינרת לאורך הירדן עד כורנוס (נואיבה) ומשם לאלי-עריש... נעביר לירדן את הפוטנציאל האנושי שבידה, ואם יחפצו להישאר אצלנו - יהיו אזרחים שווי-זכויות."

גם יוסף טבנקין הוציא חוברת. הוא בנו של מנהיג הקיבוץ המאוחד, יצחק טבנקין, חברם ואישיריבם של ברל כצנל-סון ודויד בן-גוריון. טבנקין עובד היום

בני פלד
אלביט

אחד המאפיינים החשובים שלהם הוא בוז עמוק ומתנשא כלפי "הפוליטיקאים הקטנים" השולטים היום בישראל. בעניין זה אין הם מבחינים בין שיעון פרס למנחם בגין, או בין יצחק רבין לשימחה ארליך.

אנשי הימין הטכנוקראטי הם מי שהיו מפקדים בכירים בצה"ל או בפלמ"ח ובי הגנה. הם תופסים עמדות בכירות במערכת הכלכלית, או שהיו מצויים בעמדות ניהול של התעשייה הקיבוצית או המשק הממלכתי. חלקם מקורבים למה שמכונה "תנועת העבודה" - וכל אלה מכתבים את אופי הטעוניהם הפוליטיים שלהם. טיעוניהם אלה הם כמורמדיעים, כמורמטרלים-מרגשות, כמריהגיונים.

מהליטני

ועד נואיבה

קשה להעריך, היום, אם העובדה שהימין הטכנוקראטי נטוע עמוק בתוך המערכת הכלכלית והחברתית של העליית הישראלית מגבירה את עצמתם, או מעקרת אותם. הם אינם דומים לרב כהנא, לד"ר עזרה זוהר או אף לגאולה כהן ולשאר הקבוצות משולי הימין, המסתערים מבחוץ על העליית השולטת. הם קרובים לצלחת. הם מכירים את כל מי שצריך להכיר. יש להם דלת פתוחה במיסדרונות השילטון, ומביטויים הנשמעים מדי פעם מפי קציני צה"ל הבכירים דהיום, ברור שיש לעמדותיהם תמיכה איתנה בצמרת הצבא. חלק מאנשי הימין הזה מתכנסים מדי

אחת הקבוצות המסוכנות של הימין הקיצוני היא זו שניתן לכנותה בשם הימין הטכנוקראטי. על דרך השלילה, אפשר לאפיין את חבריה כך: הלאומנות שלהם אינה נובעת מאמונה דתית. בדרך כלל הם אף אנטי-דתיים. הם גם אינם חסידי המלל הרוויזיוניסטי, ודוחים כל גיסיון לקשור אותם אל הלאומנות המיסית, הנשענת על "השורשים הקדומים" של העם. מאפיין שלילי נוסף: אנשי הימין הטכנוקראטי אינם מתמודדים בבחירות לכנסת העשירית. הם ממתניעים.

בקבוצה זו ניתן למנות אנשים כאלוף (מיל') בני פלד, מי שהיה מפקד חיל-האוויר והיום מנכ"ל אלביט, כאן נמצא גם אחד מקודמיו של פלד בפיקוד על חיל-האוויר, ומי שעומד היום בראש חברת ההשקעות של בנק דיסקונט, דן טולקובסקי (גם אלביט נשלטת על-ידי דיסקונט). כאן ניתן לגלות גם אנשים כאיש כינרת איתן, חלק מאנשי חוג עין-חרוד, איש מעגן-מיכאל מאיר זורע, שניכוחה במערכת הפוליטית וחזר לקיבוצו, ואיש קיבוץ חירוד (מאוחד).

מבחינת העמדות המעשיות, אין הבדל גדול בין אנשי קבוצה זו לבין יתר הקבוצות של הימין הקיצוני. כמו האחרים, גם אנשי הימין הטכנוקראטי מתנגדים לכל נסיגה ישראלית מהשטחים שנכבשו ב-1967. הם אינם מאמינים באפשרות של שלום עם העולם הערבי. הם דוגלים בהתעצמות צבאית גדלה והולכת, ואף הם, ככל השאר, מאמינים ששעתם תבוא כאשר תיקרוס תחתיה המערכת הפוליטית הקיימת.